

SISUSELETUS

«Põhja piiril seisis pere,
Tugev talu kaljudella
Taara tammemetsa ääres.
Sealtap tõusis kuulus sugu,
Kange Kalevite seltsi.
Ehk küll pojad perekaupa
Isa suuruseks sirgusid,
Õitses isa olemine,
Meelemõistus, märkamine
Viimselt-sündind võsukesel.
Tänapäeval tema kohta
Muud ei oska nimeks mõista,
Kui et igal kuulutusel
Kalevipojaks

nimetab.

Selle poja jälgedelle
Saavad jõed jooksemaie,
Linnud ladvista laulema,
Käod kulda kukkumaie.

I vaatus

1. pilt

Laske neiud lagedalle,
Laske murule mängima!
Need on neiud teinud tööda,
Kaua kangasta kudunud.
Lähetame laululained
Vastu päeva veeremaie,
Tõusu poole tuikumaie,
Koidu poole kõikumaie.
Kalevite kallim poega,
Linda leina lepitaja,
Kasvas karjapoisiliseks,
Kosus künnimeheliseks,
Tõusis tamme tugevuseks.
Kalevite noored pojad
Läinud metsa luusimaie,
Linnu jälgesid ajama,
Põdra jälgi püüdemaie,
Liha söögiks, nahka katteks.
Kalevite kallim poega
Tuli seltsis sõpradega

Kiirel sammul kodu poole.
Lausa tõuseb lauluilu
Kui see päike pilve paisust,
Ajab meele ärkamaie,
Mõtted lustil mõlkumaie.
Linda, kurba leskinaine,
Leinas lahkund armukesta,
Nuttis närtsind abikaasat.
Kalevite kallim poega,
Linda leina lepitaja,
Kurvastuse kustutaja.
Mis seal lese õue alla
Kaksipidi kõnnitakse,
Salamahiti sõidetakse?
Oh sa, kaval kosilane,
Pettelikku peiukene,
Kust sa teadsid siia tulla?
Kalevite kallist leske
Kurjal kombel kimbutada,
Kui ei kotkapoegi kodu,
Eite olnud kaitsemassa?
Soolasortsi, sõnatarka,
Kurba leske kiusamassa,
Nõukat naista püüdemassa.
Eit aga mõistis, vastu kostis:
«Mina ei lähe mehele,
Kana, ei teisele kaasale,
Tedreke ei võta teista.»
Soolasortsi, sõnatarka,
Kurjemaida kukuteles,
Vihasemaid veereteles.
Mehed tõtsid mitmekesi
Üle laia lagedate
Kiirel sammul kodu poole,
Lustihelin tõusis lauvalt,
Naljakära kamberista.
Linda oli laulusuuga
Viburitva vibutelles
Kangeid poegi kasvatanud,
Toitu neile toimetanud,
Kehakatet soetanud.
Mis seal lese õue alla
Kaksipidi kõnnitakse,

Salamahiti sõidetakse?
Tuli tuuslar, tuuletarka,
Võttis lese väekaupa,
Varga kaup kammitssasse.
Ehmatanud eidekene
Saand ei aega vastu panna.
Linda palus ainekeelil,
Palus pääsmist tuuslarilta,
Palus appi metsalisi,
Appi häida inimesi,
Palus appi kaasa kuju.
Äike astus äkilisti
Ähvardades röövli teele,
Pikker põrutas pilvesta.
Lendev-kiirusega loodi
Kalevite karske leski
Kõrgeks kaljukivi-pakuks.
Mehed jõudsid õue alla,
Veeresisivad väravalle.
Märkasivad mehepojad,
Ei ole lugu õieti.
Kalevite kallim poega,
Lese leina lepitaja,
Kurvastuse kustutaja,
Oli mõtteid teise teele,
Arvamisi iserajal
Lendamaie läkitanud:
«Ära võta aega viita,
Kauemini kõhelda!
Tõtta kiirelt Põhja poole,
Kiirustelles kaugemalle,
Röövelida rookimaie!»

2. pilt

Vetelainetelle veeres
Kerkidelles künkakene,
Sest sai lausa saarekene,
Kaunis tükki kuiva maada.
Kalevite kange poega
Siruteles väsind selga,
Istuteles isteluida
Sammeldunud kivi sülle.
Laulukeermed kerkimaie,
Kargasivad kõrvadesse,
Piiga kena pillikene,

Neiulikku noori hääli.
Istus ilus laululindu,
Kuldanokka neiukene,
Saare piiga, peenikene.
Nägi murul noore mehe,
Nägi kaldal kangelase,
Läks siis veidi ligemalle.
Saivad sõnu sahkamaie,
Juttu lausalt lahutama,
Kuni armu kütkendused,
Sõpruspaelte sidemed
Südant saivad sulutama,
Meelta metsa eksitama.
Soolasortsi, sõnatarka,
Muru varjul roomaskille,
Kivi taga kükakille,
Manasõna meelitusel,
Salasõna sajatusel
Kutsus kivi keerlemaie.
Kallis Kalevite poega
Silmi unest selgitelles
Nägi kivi veeremassa,
Mõõka mõnusat tabamas,
Miska teda kivi alla
Muljutelles mattanekse.
Saare piiga, peenikene,
Noori kukku kostis nõnda:
«Mine mõõka otsimaie,
Tugevamat tabamaie,
Võimsat kaugelt kuulamaie,
Pööra Põhja piiridelle.»
Soolasortsi, sõnatarka,
Manasõna meelitusel,
Salasõna sajatusel
Lükkas piiga ligemalle
Äkilise serva peale,
Sestap sammu komistetes
Üle kaela merre kukkus.
Laine kattis, vesi mattis
Saare piiga, peenikese.

3. pilt

Tugev käsi lõhkus laineid,
Peksis laineid merepinnal.
Jõudis Kalevite poega,

